Dosarul nr. 4-111/2025 4-25075389-38-4-28052025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

14 octombrie 2025 mun. Orhei, R. Moldova

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Viorica Severin
Grefier Rodica Popa
Cu participarea:
Agentului constatator Olesea Russu
Contravenientei Cristina Petro

Examinând în ședință publică cauza contravenţională pornită în privinţa lui *Petro Cristina,* născută la *****, originară satul *****, domiciliată în satul *****, IDNP: *****, nu este încadrată în câmpul muncii, ne încadrată în grad de dizabilitate, fără antecedente penale, 2 copii la întreținere *învinuită în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 64[1] din Codul contravenţional al RM,–*

C O N S T A T Ă :

Petro Cristina, în perioada 07 februarie 2025-19 mai 2025, aflîndu-se în satul *****, având calitatea de părinte a minorului *****, a.n. *****, s-a eschivat cu rea-voință de la exercitarea obligațiunilor părintești, acțiuni care s-au soldat cu plasarea copilului minor ***** în Serviciul Asistență Parientală Profesionistă din data de 19.08.2025.

Ca urmare a acțiunilor comise de Petro Cristina, la 26 mai 2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, s-a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 521384, în baza art. 64[1] Codul contravențional.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) și art. 400 alin. (5) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost remis pentru examinare conform competenței Judecătoriei Orhei, sediul Central.

În ședința de judecată, agentul constatator Russu Olesea a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție și a solicitat să fie recunoscută vinovată Petro Cristina de comiterea contravenției imputate, *or* vinovăția acesteia este dovedită

prin probele acumulate. A mai menționat că Petro Cristina, consumă abuziv băuturi alcoolice, lăsa de unul singur în casă pe copilul *****, fără hrană. Totodată, la copilul ***** s-a stabilit malnutriție, motiv din care, acesta este luat din familia lui Petro Cristina, și plasat într-un centru de plasament. La fel, împotriva lui Petro Cristina, a fost inițiată o acțiune civilă privind decăderea din drepturile părintești a acesteia, care a fost admisă, însă aceasta nu este definitivă.

Contravenienta Petro Cristina a comunicat că, este mama minorului *****, născut la 08 august 2024, care pînă în luna august 2025, se afla la întreținerea și educația sa și a concubinului. A declarat că, în perioada 07 februarie -19 mai 2025, din anumite motive, nu a avut grijă de fiul *****. Recunoaște că, adesea îl lăsa pe fiul ***** în grija unei vecine, care la fel nu avea grijă de copil și nu era în stare nici ea să îngrijească de copil. Cu adevărat consumă băuturi alcoolice și nu poate avea grijă de copil. Menționează că la moment, fiul ***** *****, este plasat într-o familie extinsă din Șoldănești, dar nu știe unde anume.

Mai are un copil și a fost decăzută din drepturile părintești. Cunoaște că, acum recent, a fost emisă hotărâre judecătorească prin care a fost decăzută din drepturile părintești în privința copilului ***** *****.

Audiind opinia participanților la proces, studiind materialele dosarului, instanţa de judecată ajunge la concluzia, că învinuirea imputată lui Petro Cristina şi-a găsit confirmare în cadrul şedinţei de judecată, din următoarele considerente.

Conform art. 5 Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

Conform art. 7 din Codul Contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

În conformitate cu prevederile art. 8 Cod contravenţional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.*

Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o noră prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă

seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Conform art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.*

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul Contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluţii:

a) încetarea procesului contravenţional; sau *b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi,* după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

Din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale se pot încadra în sfera cauzelor penale. Astfel, în materie contravențională *au fost recunoscute garanțiile procedurale specificate materiei penale, printre care și prezumpția de nevinovăție, prevăzute de art.6 (2) din Convenție.*

În conformitate cu art. 458 din Codul Contravențional, *la examinarea cauzei contravenţionale în fond, instanţa de judecată urmează să soluţioneze următoarele chestiuni: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei, în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia *la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenţei temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.*

Verificînd legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizînd cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege ***sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate.***

Astfel, procesul-verbal nu cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, *însă acestea nu afectează în mod esențial fondul*

cauzei, iar sub sancţiunea nulităţii absolute, *descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârşită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvîrşirii acesteia, figurînd semnătura agentului constatator precum și a contravenientului*.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, *constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind* existenţa contravenţiei desfășurată de agentul constatator, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

În accepțiunea art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional, *aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzîndu-se de lege.*

Astfel, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul Contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul.*

Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii.

Astfel, după cum s-a indicat supra, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, *printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de § (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului,* (Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel, instanța reține cu certitudine că, procesul-verbal cu privire la contravenție este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute și nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa, conform art.445 CC.

Articolul 64 Cod contravențional prevede răspundere pentru eschivarea cu rea-voinţă a părinţilor de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, dacă aceasta a determinat plasamentul copilului în instituţii rezidenţiale sau servicii sociale de plasament.

Așa cum rezultă din materialele cauzei contravenționale și cum s-a constatat în ședința de judecată, ***Petro Cristina****, în* perioada 07 februarie 2025-19 mai 2025, aflîndu-se în satul *****, având calitatea de părinte a minorului *****, a.n. *****, s-a eschivat cu rea-voință de la exercitarea obligațiunilor părintești, acțiuni care s-au soldat cu plasarea copilului minor ***** în Serviciul Asistență Parientală Profesionistă din data de 19.08.2025, *prin care acțiuni*, *a comis contravenția prevăzută de art.64[1] din Codul contravențional.*

Concluzia instanței de judecată, privind faptul că, Petro Cristina, a comis fapta constatată supra, rezultă din analiza și aprecierea tuturor probelor administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, în conformitate cu art.425 din CC*, și anume:*

- *conținutul notificării adresate Procuraturii mun. Orhei* de la primarul comunei *****, prin care informează că la 19 mai 2025 copilul minor, *****, născut la 08 august 2024, domiciliat în satul *****, a fost luat din familie, deoarece se afla în situație de risc și a fost plasat într-un serviciu specializat. Totodată a fost emisă și dispoziția nr. 41-n din 19 mai 2025 privind plasamentul de urgență a copilului, pentru o perioadă de 45 zile.

*-dispoziția primarului comunei *****, Zghibarța Dorin nr. 41-n din 19 mai 2025,* prin care se dispus plasamentul de urgență a copilului minor, *****, în serviciul APP din cadrul Serviciului Asistență Parentală Profesionistă Șoldănești;

-conținutul procesului-verbal din 19 mai 2025 al ședinței Echipei Multidisciplinare, privind examinarea situației copilului *****;

- *dispoziția primarului comunei *****, Zghibarța Dorin nr. 14-n din 07 februarie 2025,* prin care se dispus luarea la evidență a copilului *****, ca fiind copil ce se află în situație de risc;

- *actul de constatare din 19 mai 2025 a pericolului iminent pentru viața și sănătatea copiilor*, prin care s-a decis inițiere a acțiunii de luare a copilului ***** din familie cu decăderea din drepturile părintești;

- *copia certificatului de naștere a minorului ***** Vasim*, prin care se confirmă că părinții acestuia sunt ***** și Petro Cristina.

Astfel, din probele expuse supra, instanța de judecată ajunge la concluzia, că vinovăția lui Petro Cristina, în comiterea contravenției prevăzute de art. 64^1 din Codul contravențional, este dovedită integral, ”*dincolo de orice dubiu rezonabil*”.

În acest context, instanța de judecată reține că, din examinarea art. 8 al Legii nr. 140/2013, *se deduce prezența mai multor forme de neîndeplinire a obligațiilor părintești, printre care*: neglijarea copilului; lipsirea copilului de îngrijire și supraveghere din cauza absenței părinților de la domiciliu; crearea de condiții pentru viețuirea copilului în stradă sau pentru fuga acestuia de acasă; alungarea copilului de acasă; refuzul exercitării obligațiilor părintești privind creșterea și îngrijirea copilului; abandonarea copilului

Conform art. 3 al Legii nr. 140/2013, plasament constituie, *măsură de protecție a copilului separat de părinți prin care se asigură condiții pentru creşterea și îngrijirea acestuia în servicii sociale de plasament*.

La alin. (2) a art. 5 al legii respective, se prevede că plasamentul copilului poate fi dispus de autoritățile tutelare numai în cazul în care, în urma evaluărilor, ***se constată că menținerea copilului alături de părinți nu este posibilă sau contravine interesului superior al acestuia”.***

Aceeași lege prevede la art. 3 că, plasamentul poate fi de două tipuri:

-*plasament de urgență* – „plasamentul copilului ale cărui viață sau sănătate sunt în pericol iminent, indiferent de mediul în care acesta se află, pentru o perioadă de până la 72 de ore”;

-*plasament planificat* – „plasamentul copilului într-un serviciu social, pentru o perioadă determinată de timp, conform prevederilor planului individual de asistență”.

În acord cu alin. (2) a art. 11 al aceleiași Legi, în cazul plasamentului de urgență, copilul poate fi plasat în:

a) familia rudelor sau a altor persoane cu care a stabilit relații apropiate (vecini, prieteni de familie etc.) și care doresc să primească/să țină copilul pentru a-l crește și educa în familia lor, în baza cererii scrise a acestora, pornind de la necesitatea asigurării stabilității și continuității în îngrijirea, creșterea și educația copilului, ținând cont de identitatea sa etnică, religioasă, culturală și lingvistică;

b) servicii de plasament de tip familial;

c) servicii de plasament de tip rezidențial.

Din alin. (2) a art. 12 al Legii nr. 140/2013, reiese că în cazul plasamentului planificat, copilul poate fi plasat în:

a) serviciul de tutelă/curatelă;

b) serviciul de plasament de tip familial (casă de copii de tip familial, asistență parentală profesionistă);

c) serviciul de plasament de tip rezidențial (casă comunitară, centru de plasament temporar, alt tip de instituție rezidențială).

Astfel, de circumstanțe sunt specificate în dispozițiile de la lit. h), j) și k) alin. (2) a art. 22 al Legii nr. 140/2013: neîndeplinirea, fără motive întemeiate, de către părinți a dispozițiilor legitime ale autorității tutelare în scopul asigurării respectării drepturilor și intereselor copiilor; eschivarea sub orice formă a părinților de la procesul de reintegrare a copilului în familie; ***aflarea copilului în pericol iminent din cauza lipsei de supraveghere din partea părinților***. Repetabilitatea circumstanțelor sus-menționate sau a altor circumstanțe relevante, durata relativ îndelungată de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești, ***precum și recalcitranța făptuitorului Petro Cristina – toate acestea confirmă atitudinea de rea-voință a acestuia.***

Instanța de judecată notează faptul că, în conformitate cu prevederile art. 5 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, care în corespundere cu prevederile art. 4 din Constituția Republicii Moldova, are aplicabilitate directă pe teritoriul RM, obligațiile și responsabilitățile părinților sunt supravegheate de stat.

Din interpretarea normei vizate în Convenție, se deduce faptul că ambii părinți poartă răspundere solidară pentru întreținerea și creșterea copiilor, fapt confirmat în legislația națională prin prisma prevederilor art. 58, alin. (1) din Codul familiei „părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat".

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, ***iar instanța reține că încheierea procesului- verbal este una temeinică.***

Mai mult, instanța de judecată conchide că, fapta contravențională imputată lui Petro Cristina a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privința aceleiași versiuni de acuzare, iar în acest sens*, instanța deduce că a existat într-adevăr o necesitate stringentă de intervenire din partea poliției, în contextul căreia au fost relevate și acțiunile ilicite ale lui Petro Cristina.*

Instanța mai precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile lui ***Petro Cristina,*** care în mod cert în perioada 07 februarie 2025-19 mai 2025, s-a eschivat cu rea voință de la exercitarea obligațiunilor părintești, astfel și-a neglijat atribuțiile de instruire și educare a copilului minor, *****, în urma cărui fapt copilul a fost scos din familie.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului-verbal și adoptarea deciziei de sancționare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanța reține că dosarul contravențional în privința lui Petro Cristina pe semnele contravenției prevăzute de art. 64[1] din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, *iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din același cod*, sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei și de circumstanțele atenuante și agravante, iar față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele și în conformitate cu dispozițiile codului contravențional.

Respectiv, sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele stabilite de *art. 64[1] din Codul contravențional*, or în conformitate cu art. 22 din Constituția RM, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii și în prezent, *contravenția incriminată prevederea o sancțiune cu amendă de la 15 la 30 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, *or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.*

În acest context, *reieșind din circumstanțele cauzei și personalitatea contravenientei, instanța concluzionează că în privința lui Petro Cristina poate fi aplicată sancțiunea sub formă de amendă.*

Prin urmare, instanța la aplicarea sancțiunii va ține cont de atitudinea *Petro Cristina*, care și-a expus poziția față de acuzația adusă, de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reținută de către instanță, de comportamentul acesteia la momentul constatării faptei și posibilitatea de a aplica o sancțiune minimă, prevăzută de partea specială a cărții întâi pentru contravenția respectivă.

La stabilirea sancțiunii, instanța de judecată ține cont de prevederile art. 32 și 34 din Codul contravențional, de caracterul și gradul prejudiciabil al contravenției, comportamentul persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional.

Reieșind din prevederile art.42 din Cod Contravențional, instanța de judecată reține circumstanțe atenuante săvârșirea contravenției într-un concurs de împrejurări personale sau familiale, iar circumstanțe agravante, în conformitate cu art.43 din Codul contravențional, instanța nu a constatat.

Subsecvent, instanța conchide că, sancțiunea dată, va avea drept scop atât restabilirea echității sociale, cât și corectarea lui *Petro Cristina*, măsura de pedeapsă aplicată lui Petro Cristina, fiind echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acesteia și pericolul social al contravenției.

În conformitate cu prevederile art. 34, 41, 64^1, 395, 400 alin.(1), 441, 458, 460 și 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovată Petro Cristina de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 64^1 din Codul Contravenţional, aplicându-i-se astfel o sancţiune contravențională în formă de amendă în mărime de 20 (douăzeci) unități convenționale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul Contravențional, constituie 1000 (una mie) lei.

Se aduce la cunoştinţă lui Petro Cristina că, în corespundere cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional că, este în drept în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, în aşa fel, se va considera că sancţiunea amenzii a fost executată integral.

Hotărîrea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Președintele ședinței, Judecător (semnătura) Viorica Severin

Copia corespunde originalului, judecător Viorica Severin